

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català
Presidenta

Comunicació política i crisi de valors

Palau del Parlament, 27 de juny de 2012

La presidenta

Bona tarda a tothom. Saludar en primer lloc el president de l'Associació Catalana de Comunicació, Investigació i Estratègia Política, el senyor Agustí de Uribe-Salazar; el secretari de comunicació del govern; el primer secretari de la mesa del Parlament; les diputades i els diputats; els ponents d'aquesta taula rodona, i tots els qui avui estan interessats a escoltar i a debatre en aquesta jornada sobre comunicació política i crisi de valors.

(...)

M'agradaria adreçar-los unes paraules en aquesta primera jornada sobre comunicació política i crisi de valors. Però en primer lloc vull agrair a l'Associació Catalana de Comunicació, Investigació i Estratègia Política, constituïda fa pocs mesos, que un dels seus primers actes o primers projectes sigui aquest.

I, també, mirant els objectius d'aquesta entitat, m'agrada destacar que diuen que volen ser un punt de trobada entre professionals i analitzar de forma independent la distància i la desconfiança existent entre política i societat per tal de fer possible una modificació en positiu. Crec que amb això hi estaríem tots d'acord, i estic convençuda que el 99 per cent dels polítics pensaríem el mateix. Perquè, com comentàvem abans en l'audiència prèvia, el món és canviant, i en els darrers deu o vint anys ha canviat moltíssim, i per tant també ha canviat la política, la forma de fer política i la manera dels polítics de dirigir-nos a la societat.

Jo, com a presidenta del Parlament, diputada durant molts anys, política de govern durant uns altres més, i per tant amb uns vint-i-cinc anys dedicant-me a la política, una dedicació que vaig fer no per una vocació de tota la vida, sinó per la meva feina dins de l'administració, aquesta feina a l'administració em va cridar cap a la política, podria dividir la meva experiència en tres etapes.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Una primera de moltíssima il·lusió i de pensar: “Pots fer alguna cosa.” Continuo pensant que puc fer alguna cosa, però era il·lusió, era desconeixement d'un món absolutament diferent i amb el qual jo no m'havia trobat, ni tampoc havia tingut gent al meu costat que ho fos.

Una segona etapa en què ja tens una experiència i pots gaudir d'aquesta experiència, perquè els primers anys van ser per a mi terrorífics, en el sentit de la comunicació, de la capacitat de parlar, de la capacitat de saber escoltar, que t'entenguessin el discurs.

I una tercera que és aquesta, els darrers deu anys, jo diria, en què, la veritat, la professió de polític la veig de vegades d'un gran alt risc, i estic convençuda que molts dels diputats que són aquí, en part, em poden donar la raó, perquè estàs en una situació absolutament diferent, i moltes vegades penses: “I això em passa a mi que tinc experiència” –o que penso que tinc experiència– “imagina't tots aquells que han gosat ficar-se en política en aquests darrers deu anys.”

Per mi, des de la meva experiència, és per treure's el barret. I ho dic sincerament. I jo sempre defenso la política i defenso els polítics, i defenso la feina dels diputats i les diputades del Parlament, perquè molt sovint tinc la sensació que no som compresos. I crec que una taula rodona com aquesta ens pot anar bé a tots, en el sentit de conèixer les nostres febleses, conèixer les nostres virtuts, perquè també en tenim, i per saber quina és l'opinió de la política des de fora, l'opinió dels professionals de la comunicació, de l'ètica, de la sociologia, que des de la funció universitària, o docent, o d'empresa, poden ajudar-nos, segur, a millorar aquesta manera de fer política.

Sempre he dit, i crec que és un dia com per poder-ho comentar, que la política té molts estils, o pot tenir molts estils, però molts polítics entenem la política, com deia Maritain, des de l'amistat cívica. Per tant, tu pots estar molt en desacord amb aquell partit polític o amb aquell diputat, però pots entendre la seva visió i ell també ha de respectar la teva. Jo l'entenc així. L'entenc com una voluntat de servei. Si no, no hi seríem. Jo estic convençuda que molts polítics no estaríem en política si no tinguéssim realment una gran vocació, perquè sovint et sents maltractat, et sents incomprès. Tens una roda de premsa i t'agafen just allò que ni pensaves que n'havies de parlar. Perquè després d'estar mitja hora parlant de no sé quin projecte et treuen una pregunta, contestes d'entrada jo diria que amb bona fe i a més sense saber ben bé què hi ha al darrere, i després sents, no una vegada,

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

sinó vint-i-cinc, pels mitjans de comunicació aquella frase. I penses: “I per què vaig dir això?” I després trucades: “I per què has dit això?” I, és clar, dius: “Doncs mira, no sé per què he dit això ni per què ho havia de dir, però m’hi he trobat”, i et sents realment molt incomprès. Estic convençuda que els diputats i les diputades que són aquí alguna vegada els ha passat i entenen perfectament aquesta sensació que tens i que fins i tot ara, com a presidenta, en algun moment he tingut. Per tant, no és allò de dir: “És que l’experiència ha donat a aquesta persona...” No, no, jo crec que, cada dia, quan et lleves, dius: “A veure què tinc, prepara-t’ho bé, no sigui que tornis a tenir un problema o un ensurt”, i has d’intentar no tenir-lo. Està clar que si el tens, el tens, i tampoc ens hem de posar gaire nerviosos.

Recordo un polític de fa molts anys, que ara ja no està en política, que deia: “Mira, el més antic i el més vell és la notícia d’ahir. Per tant, si parlen malament de tu, estigues tranquil·la.” I després em deia: “Fins i tot, si parlen malament de tu, millor; millor que en parlin que no que no et conegui ningú.” I pensava: “Doncs deu tenir raó.” I alguna vegada me’n recordo, d’ell, perquè penso que alguna raó té i que tampoc cal fer-se grans problemes pensant en la ficada de pota que hagi pogut tenir.

Bé, jo volia comentar una mica això. Penso que és molt important aquesta taula rodona, en aquest sentit, i que és important que des de la societat civil hagueu tingut aquesta idea. Perquè això a nosaltres se’ns pot acudir, ho entenem, hi pensem, en parlem, i procurem millorar la nostra manera de fer política, però que surti de la societat civil penso que ens ajuda a seguir treballant, a seguir al peu del canó i, sobretot, a conèixer la vostra opinió sobre com podem millorar aquest llenguatge, aquest discurs; com aquestes paraules que des de fa, jo diria, vuit o deu anys, perquè abans potser se sentien molt poc, de “desconfiança” cap als polítics, de “desafecció” més cap als polítics que cap a la política... Recordo que fa uns mesos va sortir l’enquesta que es fa cada deu anys dels valors a gent jove i que l’Àngel Castiñeira va publicar un llibre en el qual comentava aquesta enquesta. I en la part de política deia: “En deu anys, els joves que han contestat aquesta enquesta han dit que se senten molt desafectes dels polítics, no tant de la política.” Per tant, aquí hi ha un problema de caràcter, de formació, de manera d’actuar, de manera de dirigir-te a la societat, i crec que és important i necessària la reflexió.

I si volem que la nostra democràcia, que encara és jove, perquè no té gaire més de trenta anys, sigui millorable, tingui una major qualitat democràtica, sigui més transparent, els primers que hi hem de saber posar el nostre gra de sorra som

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

nosaltres, malgrat que ens pugui costar. Perquè és cert que els partits polítics, des que van ressorgir els anys setanta fins ara, han canviat. T'has acostumat a un sistema, a una manera de treballar, a una manera d'actuar, que fa més complicat ara fer canvis. Però si no som capaços, els polítics, de fer canvis, al final ens canviaran. Cada quatre anys tenim la possibilitat que se'ns canviï. Però ja no és només això. Jo crec que no hi ha cap polític amb sentit comú que no vulgui que hi hagi més participació en les eleccions, en els referèndums, en el que sigui. Volem que la ciutadania participi, perquè si la ciutadania no participa i s'allunya de la política i dels polítics arribarà un moment que hi haurà una fractura a la societat que no ens interessa a ningú i que no la volem de cap manera. Per tant, hem de saber reforçar en aquest sentit les eines democràtiques.

I res més. Els deixo amb el secretari de comunicació, que encara que digui que no és el primer que parlarà, i parlarà més estona que les persones que formen part de la taula rodona. Des de la seva experiència segur que pot albirar algunes sortides o algunes millores en aquesta capacitat de comunicació política.

I a l'últim els parlo de la segona part d'aquesta taula rodona: la crisi de valors. Estem en un moment de crisi global. A tot arreu on anem, a tot arreu parlem d'una crisi econòmica, d'una crisi social, d'una crisi política, d'una crisi de valors. Jo crec que no cal, avui, parlar de crisi econòmica, perquè ja ens ho diuen cada dia els diaris, la ràdio, la televisió, i per tant parlem d'altres coses en positiu.

I vull acabar amb unes paraules que vaig dir dilluns en un acte en què celebràvem el vint-i-cinquè aniversari d'una fundació, el Banc dels Aliments, una fundació que en el moment que va néixer potser algú va pensar: "Aquests són tres bojos que, mira, se'ls ha acudit treballar per la fam a Catalunya", perquè a més en aquell moment era per a Barcelona i en canvi ara és una fundació amb unes característiques molt profundes, amb una gran quantitat d'empreses que l'ajuden i amb què col·laboren entitats i voluntaris. I en l'acte en el qual vam estar vaig comentar el concepte de solidaritat. I vaig dir: "En un moment de crisi, de la crisi n'hem de ser capaços de fer oportunitat." I en aquell moment, i en aquell acte, la solidaritat era el valor en alça que avui tenim a Catalunya, i en podem estar orgullosos.

Si avui d'aquesta taula rodona en surten altres iniciatives i permet que els polítics puguem millorar la comunicació política, jo ja donaria per ben pagada –no perquè m'hagueu pagat ni m'hagueu de pagar– la taula rodona que feu.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

I res més. Moltes gràcies i que vagi molt bé aquesta taula rodona.